

Szeged, 1913. január 25. – Szeged, 1990. október 15.

A Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemen 1937-ben szerzett általános orvosi oklevelet. Első munkahelyén a budapesti Szt. Rókus Kórház I. sz. Sebészeti Osztályán gyakornok volt 1933-tól, 1937-től segédorvos, a jászberényi Erzsébet Kórház Sebészeti Osztály alorvosa 1939-1948-ban; közben a beregszászi és az esztergomi kórház Sebészeti Osztályán ún. belügyi munkaszolgálatos 1943-tól 1945-ig. A Szociáldemokrata Párt tagjaként az ország német megszállása után a nemzeti ellenállás résztvevője, 1945-től a jászberényi kórház Sebészeti Osztály osztályvezető főorvos 1948-ig, egyúttal a Népjóléti Minisztérium ösztöndíjasa 1946-1947-ben. A Debreceni Állami Tüdőgyógyintézet osztályvezető főorvosává 1948-ban nevezték ki, 1955-től a DOTE Tbc Klinika Sebészeti Osztály osztályvezető egyetemi docense, 1969-től 1983-ig a II. sz. Sebészeti Klinika klinika-igazgatója és tanszékvezető egyetemi tanára volt. Tüdő és mellkas-sebészettel, a tüdőrák korai diagnosztikai kérdéseivel, a tüdőgümőkór és a csontízületi tbc sebészeti megoldásaival foglalkozott, 1951-ben Kossuth-díjat kapott. Országgyűlési képviselő 1963. február 24-étől 1985. április 19-ig volt, mandátumát kezdetben a Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei listájáról szerezte, 1967. március 19-étől Hajdú-Bihar megye 10. számú, 1971. április 25-étől Hajdú-Bihar megye 16. számú egyéni választókerületében jutott mandátumhoz.